Те скорбне розстання
На довгі літа,
Останні зітхання
І холодність та,
Безслізна розлука,
Цілунки сумні
Сьогоднішню муку
Віщали мені.

Ті роси до світу,—
Ті сльози між віт,—
Були мов приміта
Сьогоднішніх бід.
Ти слово зламала,
Про тебе в юрбі
Начувсь я не мало,
Улігши ганьбі.

Стоуста неслава
Про тебе гримить.
Як я нелукаво
Таку міг любить?
Тебе зневажає
Юрби поговір:
Не знає, що знаю
Тебе я надмір.

...Стрічались ми тайно —
Й печаль я таю.
Забула, звичайно,
Любов ти мою.
Якби в цім безслав'ї
Й зустрілися ми,

Тебе б привітав я
Мовчанням, слізьми.

1808